

dan kan man arbejde for, at flere søger faglige uddannelser, når virksomhederne ikke stiller de nødvendige praktikpladser til rådighed?

Dette forhold stiller erhvervsuddannelserne over for store udfordringer. Et afgørende element er en bedre balance mellem udbud og efterspørgsel efter praktikpladser, og i mange år har det været et stort problem at skaffe det nødvendige antal. I den forbindelse har de nuværende præmieringsordninger på skolepraktikområdet virket mod hensigten, fordi både skoler og virksomheder i dag har et økonomisk incitament til at lade eleverne påbegynde skolepraktik, før de indgår delaftaler eller restuddannelsesaftaler. Præmieringen af skoler og virksomheder for aftaler med skolepraktiklever skal derfor afskaffes.

Karensperioden for elevens ret til skolepraktik skal afkortes fra 3 måneder til 2 måneder, så risikoen for frafald reduceres og eleverne motiveres til at komme hurtigere gennem uddannelsessystemet. Til gengæld skal der gives tilskud til faglige udvalg og lokale uddannelsesudvalg, som i samarbejde med uddannelsesinstitutionerne bl.a. kan vejlede elever og virksomheder om uddannelses-, beskæftigelses- og rekrutteringsmulighederne.

I Det Konservative Folkeparti støtter vi lovforslaget, og vi ser frem til, at aftaleparterne gennemfører drøftelser i foråret 2003 med det formål at forny vekseldannelsesprincippet og udvikle nogle nye løsninger, som kan erstatte skolepraktikken.

Aage Frandsen (SF):

Lovforslaget er en del af finanslovaftalen mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre.

Når SF ikke kunne sige ja til denne del, er der to grunde dertil, og den ene er, at vi mener, der er for få penge i ordningen. I lovforslaget kan man se nogle tal, men det er bruttotal, der ikke siger noget om nettotilførslen. Nettotilførslen er kun henholdsvis 70 mio. kr., 73 mio. kr., 18 mio. kr. og 8 mio. kr., i alt 169 mio. kr. over en 4-årig periode, og det mener vi ikke er tilstrækkeligt til at sikre, at erhvervsuddannelserne kan komme til at fungere hensigtsmæssigt og få den kvalitet, som vi ønsker.

Den anden grund til, at vi ikke er tilfredse med det, der ligger i den aftale, som Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre har tilsluttet sig, er, at det var et enkeltelement sammen med en række andre ting, men detaljerne og andre ting

blev i realiteten aldrig forhandlet. Der ligger også noget i det næstfølgende lovforslag, vi skal behandle om lidt, som vi klart er uenige i, og når det også er en del af aftalen, kunne vi jo ikke sige ja. Der er altså de to grunde til, at vi siger nej: pengene og indholdet.

Når det drejer sig om dette lovforslag, er der en række ting i det, som er fornuftige og hensigtsmæssige. Det er fornuftigt, at karensperioden skal kortes ned, og det er et synspunkt, vi har haft hele tiden. De 3 måneder er for lang tid, de 2 er det i og for sig også.

Når det drejer sig om de tilskudsordninger, som findes i øjeblikket, og som vi selv har været med til at gennemføre, sagde vi allerede sidste år, at vi kunne se, at de var uhensigtsmæssige, og at vi gerne ville lave dem om. Det er altså også fornuftigt nok at gøre det.

Kl. 19.05

Men så er spørgsmålet: Hvad bruger man de 70 mio. kr., der bliver til rådighed, til? Her mener vi, at der er brug for betydelig flere ændringer og langt flere tilskyndelser til arbejdsgiverne til at tage elever. Arbejdsgiverne har et ansvar, siger man, men det lever de ikke op til, og hvad gør man så, for at de kan tage ansvaret lidt mere alvorligt? Ja, somme tider kan man sige: Vil I ikke høre, så må I føle! Der er et tilskuds- og afgiftsprincip, som vi har set tidligere i form af AER, hvor man jo gav tilskud til arbejdsgiverne, samtidig med at arbejdsgiverne også generelt skulle betale, og i virkeligheden mener vi, at det princip godt kunne udbygges.

Vores stillingtagen til lovforslaget er, at vi kan se en række fornuftige ting i det. Vi ved godt, at vi får nul indflydelse på det, og derfor vil vores endelige stillingtagen til lovforslaget afhænge af, hvordan det ser ud, når det når frem til tredje behandling. Umiddelbart er der altså noget, vi kan støtte, men noget andet er, at de 70 mio. kr. kunne have været anvendt bedre efter vores opfattelse, og når man ikke har indflydelse overhovedet – for det går jeg ikke ud fra at vi har – kvier man sig jo noget ved at stemme for et forslag af denne art. Men omvendt erkender vi også, at lovforslaget har nogle fornuftige elementer i sig.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg har et spørgsmål i forbindelse med den generelle drøftelse, der er afledt af dette lovforslag om praktikpladssituationen.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at SF ikke anerkender, at dette her ikke drejer sig om at pålæg-